

Izhaja:

10., 20. in 30. dan vsakega meseca; ako je ta dan nedelja ali praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmond-vrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto za bolj premožne 2 goldinarja; za manj premožne rodoljube pa 1 gld. 50 kr.

Denar naj se pošilja pod napisom:

**Upravništvu „Mira“,
v Celovcu,**

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Leto XV.

V Celovcu, 15. kimovca 1896.

Štev. 26.

Volilni možje, pozor!

Dné 21. septembra bodete volili poslance za deželni zbor. Po najboljšem prepričanju in vesti Vam priporoča podpisani odbor sledeče naše može, pričakujoč, da jim daste vsi svoj glas, ker smete biti prepričani, da bodo dobro zastopali Vaše pravice in koristi v verskem, narodnem in gospodarskem oziru.

I. Za **Velikovški okraj** sta naša kandidata gg. **Gregor Einspieler**, župnik Podkloštom in predsednik našemu društvu, ter **Franc Muri**, posestnik na Jezerskem. Volilci Velikovškega okraja! Ta dva gospoda sta bila in naj ostaneta naša poslanca!

II. Za **Št. Mohorski okraj** Vam priporočamo občespoštovana moža, gg. **Franca Grafenauer-ja**, posestnika in orgljarskega mojstra na Brdu in **Janeza Huber-ja**, posestnika v Bierbaumu. Volite ju vsi, ker moža bodeta gotovo kar najboljše zastopala Vaše koristi.

III. Za **okraj Celovec** je naš kandidat gosp. **Martin Štih**, vrli posestnik v Št. Janžu. Da ima voljo in zmožnost pomagati kmetškemu stanu, je pokazal že mnogo-krat. — O drugem kandidatu se dogovorimo na dan volitve.

IV. Volilci **Beljaškega okraja** glasujte za g. **Jozefa Paul-a** p. d. **Rutarja** v Dolinčicah, ki si je pridobil v tamošnjem okraju že obilo zaslug. O drugem možu se domenimo pred volitvijo.

V. Kar Vas spada Slovencev pod **Volšberg** dajte soglasno svoj glas gg. dekanu **Henrik Angerer-ju** v Št. Lenartu in posestniku **R. Tatschlu** v Št. Pavlu.

Slovenci! Volilni možje! Izpolnite svojo krščansko dolžnost, neustrašeno volite imenovane može, ker ves narod slovenski gleda sedaj na Vas!

Ne udajmo se! Vse za vero, dom, cesarja!

Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem.

 Prihodnja (27.) številka „Mir“-a izide dné 25. septembra.

Ravnilo volilnim možem na pot k glavni volitvi!

Spominjajte se, kako so ob prejšnjih volitvah liberalci in nemškutarji lovili volilne može, da jih pridobijo za se. Tega so podkupili z denarjem, drugega vpijanili, tretjega so celo zaprli za čas volitve.

Volilni možje! Bodite torej previdni, kedar se podaste k glavni volitvi dné **21. septembra**. Zapomnite si to-le:

1. Nobeden naj ne pozabi doma svoje izkaznice ali potblastilnega lista, ker brez njega bi ne smel voliti.

2. Zberite se vsi in pridite skupno k volitvi. Tisti, ki se vozijo po železnici, naj pazijo, da jih ne vlovijo nasprotniki na svoje vozove in jih zapeljejo v nemško-liberalno družbo, kakor se je že večkrat zgodilo.

3. Imena naših poslancev si dobro zapomnite, da ne bode kake zmešnjave.

4. Naj počakajo vsi toliko časa, dokler ni volitev popolnoma končana in se trdno izve, kdo je z večino glasov izvoljen. Včasih se primeri, da nobeden kandidat ni dobil potrebnega števila glasov; potem je nova volitev. Če bi pa naši med tem časom že odšli, potem bi nasprotniki pri drugi volitvi lahko zmagali, česar nas Bog obvari.

5. Priti morate vsi, kar Vas je naših. Doma ostati smejo samo tisti, ki mislijo potegniti z našimi nasprotniki, nemškimi liberalci!

6. Zberite se vsi v določenih gostilnah, in sicer vsaj eno uro pred volitvijo, da se pogovorite o potrebnih pripravih za volitev.

Bog daj srečo!

Prvotne volitve!

Skočidol. To je bil strah za naše lažiliberale in nemškutarje, da ga ni kos popisati. Našemu županu Orašu so se kar hlače in roke tresle in glas je bil zamolkel, ko je začel imena volilcev brati in jih v volilno sobo klicati. Na sodni dan se gotovo ne bodo tako bali, kakor pri zadnjih volitvah občine Wernberške. Poraz in premaga liberalnih gard v Gozdanjah in v Rožeku jim je bil preveč pred očmi, kakor da bi mogli se bolj mirno in tiho pripravljati na volitve. Delala in agitirala je vsa naša liberalna „gospoda“ in sicer z vsem pritiskom, strasenjem in naporom. Celo mati Oštinka so letali okoli in prosili, „naj pridejo vendar na naševo stran volit, ker fajmošter imajo jih že preveč.“ — Da smo propali, je uzrok še zmirom tista popustljivost, nevednost in bojazen naših ljudi. „Ja! kaj potlej, če po svojem prepričanju volim,“ reče ta; „kdo bo meni kak »šrift« naredil, če Oštinjaka ne volim“, reče drugi; „kdo bo mi sina »sfrajal«, če se županu zamerim“, reče tretji; „Oh, moj Bog, koliko bom jaz moral pretrpeti in koliko godle požreti, če Oštinjaka »ven spustim“, se oglasi spet nekdo. To in ono moraš slišati pred vsako volitvijo, ker ljudje ne vedo, da tu gre za več, nego za zamero, da tudi po drugod naši zmagajo, pa jim vendar še kdo tisti „šrift“ napravi, ali pa sina „sfraja“. Naj bi naši ljudje pogledali v Rožek in v Gozdanje, kjer so odločni kmetje-volilci proti volji dotičnih županov volili in zmagali. Ali se jim zatega delj slabo godi? Volili so katoliško in po svojem prepričanju v Rožeku in v Gozdanjah, ne oziraje se na to, ali bo dobil še kak črevljar od župana par črevljev v delo ali ne — črevljev za uboge, ktere mora cela občina plačati in ne župan!

Težko res je pri nas in v beljaški okolici. Težko je ljudem kaj pametnega v glavo vcepiti. Brati ne znajo ne slovensko, ne nemško; in ko bi tudi slednje znali, ne morejo nemških knjig in časnikov imeti, ker skoraj nič ne zastopijo. Na slovenske shode pa iti ne smejo, ker jim liberalci branijo, ker se bojijo, da ne bi naših kje vendar enkrat pamet srečala in bi jim hrbet obrnili. Pri nas in drugih občinah slovenske beljaške okolice gospodarijo naši liberalni župani, kakor pravi turški paše, ker računajo še vedno na nevednost in

skoraj reči smemo neumnost ljudstva. — Posrečila se je liberalna zmaga, ker so vsi nasprotniki vse moči napeli. Prvi so bili med njimi naši oštirji in oštirčki. Mnogo se je trudil prvi Oražev apostel čevljarček in oštirček Marinič v Skočidolu. Kaj bi neki ta modri možiček počel, ko bi naši ljudje in Slovenci mu hrbet obrnili, in nič pri njem delati ne pustili ter nič zapili? Za gotovo bi moral pobrati vsa kopita in šila ter iti daleč gori v severno Nemško, kjer teh presnetih „neumnih“ Slovencev ni. Največjo zaslugo mora naš Oraš priznati potem svojemu drugemu „apostolu“, oštirčku v Podravljah, kterege pamet in modrost ste, kakor ljudje pravijo, tako veliki, da še delj segajo, kakor od Podravelj do Oštinjaka. Čudno se nam malo zdi, da so tudi stari oče Glažar, ki so včasih še precej radi zabavljali na „dulansko general-komando“, prišli in liberalno volili. — Trdno so stali vsi naši razun onih, ki so malo glasove cepili ter tudi poleg naših še Oraša volili. Vsa hvala in slava gre onim vrlim in značajnim možem, stebrom slovenskim, ki so držali besedo in volili le našince. Posebna hvala in čast gre našim možem v Srejah, v Konatečah, Stanfih itd. Možje! Rojaki! Propali smo zdaj, a v prihodnje ne smemo več. Naša poštena, pravična stvar mora naprej. Mi moramo enkrat zmagati. Bog in naša stvar! —r.

Gozdanje. „Živio! Zmaga naša, zmaga sijajna!“ je šlo od ust do ust, od kraja do kraja — tja do Celovca in od tam v druge slovenske pokrajine. Huda borba je bila. Kolikokrat so šli nasprotniki volilce obdelovat, tolikokrat smo tudi mi morali na noge. Delalo se je z vsemi silami na obeh straneh, ali ne z enakimi sredstvi in enakim orožjem. Orožje pri nasprotnikih so bila tista jajca, klobase, puter, maslo, meso itd., ktero bi morali, kakor so pravili nasprotniki, dajati kmetje, ko bi zmagali Slovenci. Vseh mogočih zvijač, strašenja, pritiska so se posluževali nasprotniki, da bi naše na svojo stran dobili. Naj v dokaz navedemo pismo, ki ga je naš učitelj Lesjak pisal nekemu kmetu-volilcu, in ki se glasi v slovenski prestavi: „Ljubi prijatelj! Zopet Vas najtopleje prosim, da pridete v ponedeljek zanesljivo k volitvi, če Vam je kaj ležeče na moji osebi. Cerkovnik in njegova stranka je največji nasprotnik Nemcev, in vendar bi Vam rad pomagal, da se enkrat predstavljata nemška igra Kristusovega trpljenja. Tedaj pridite gotovo ob 9. uri in volite 3 može: J. Bürger p. d. Rumaš; J. Dragasnik p. d. Čepnik; M. Tišler p. d. Stefel. Prosim torej še enkrat, pridite gotovo in izvolite le te 3 može in ne drugih, če Vam tudi kdo drugi dá listek. Pozdravlja Vas pri srčno Lesjak l. r.“ Tako pismo se lepo podá učitelju, kaj ne? — In s kakšnim orožjem so se vojskovali naši, da so tako sijajno zmagali? Pravica, ktera nam gre in za ktero smo bili vedno vneti, zdrav um in pamet in naša slovenska zavest nas je navduševala in nas spravila v močno slovensko stranko, ob katero so se in se bodo sovražni valovi zastonj zaletavali. In vspeh naš je bil tedaj sijajen. Naši so imeli: g. Osv. Gail p. d. Jelič 50, M. Šefman p. d. Pležin 48, Urb. Lepušič p. d. Falet 48 glasov. Nasprotna Glančnik-Briče-Ramuževa stranka je dobila le 20, 19 in 18 glasov. Ali ne zamerite, da bi bil skoraj nekaj pozabil povedati, namreč, da bi nasprotna stranka bila še jeden glas več dobila, ko ne bi bil jeden volilec njene stranke tako pijan, da je zaspal ter voliti ni mogel. Zastonj so tedaj nasprotni celovski in beljaški listi toliko papirja potratili ter pisali o naših posiljenecih, o njihovi nemški trdnjavi, kako da so oni mogočni, da jim samo nek človek toliko preglavice dela in to je „en mežnar“. Alj „g'spudi"! Sedaj vidite, kako slaba je naša stvar, na kako slabih nogah stoji. Zdaj spoznamo, da svet le slepite, če pravite in pišete, da ste tako mogočni. Glejte svojo mogočnost. Kolika pa je? Tolika, da vas „en ubogi mežnar“ more vgnati v kozji rog. Možje! Spametujte se! Pepela na glavo in spokorite se! Saj nas je rodila in učila ena in ista mati. Vam pa, ki ste se borili proti svojim nasprotnikom v svojih Gozdanjah, kakor nekaj hrabri Črnogorci proti

krvoločnim Turkom, vsa čast in slava! Ostanite trdni! Ostanite skupaj! Živeli narodni — prvi Slovenci na Koroškem — Gozdanjčani. Živel tudi naš „mežnar“ Bernot! —k.

Sele. V Selah med visokimi gorami na dan volitve dne 5. kimovca nismo spali ali doma dremali, ampak prišlo je vkljub mnogemu potrebnemu delu precejšno število volilcev po 3 ure daleč, in sicer ne zato, da bi se kdo bal, da bi ne bil voljen kakšen liberalci, katerih še, hvala Bogu, pri nas ni. Prišli smo in pokazali, da smo še katoličani-Slovenci, da spolnujemo svojo domovinsko dolžnost in da poslušamo glas svojega višjega pastirja. Zato smo izvolili 3 zanesljive može, kateri bodo volili katoliškomisleče poslance. Izvoljeni so: gg. Jagove Jernej 22, Valentin Užnik 20, Primož Mlečnik 18 glasov. Vseh volilcev je prišlo 28. — Naj bi tudi drugod posnemali domoljubni izgled vrlih Selanov! Živeli!

Šmarjeta v Rožu. Naznanjam, da je zmaga volilnih mož naša. Vsi trije volilni može so slovensko katoliške stranke. Od 34 oddanih glasov so naši dobili vsaki po 23 glasov, nasprotniki pa 10 do 12. Živeli volilci, ki so tako odločno postopali!

Podkloster. Dne 4. septembra smo imeli volitev volilnih mož za deželni zbor. Naši liberalci, ki se zdaj imenujejo nemške nacijonalce, so dobili po 75 glasov in so toraj „slavno“ premagali slovensko-katoliško stranko, ki je dobila po 60 glasov. Kdor ve, kako liberalni pristaši v našem kraju pri volitvah od nekdaj pritiskajo na volilce, se takej „zmagi“ ne čudi. Ko so videli, da se hoče slovensko-katoliška stranka udeležiti volitve, so začeli pete brusiti po vseh vaseh in na volilce pritiskati na vse načine. Vsaka vas je imela po več agitatorjev, ki so razpečavali famozni liberalni „pastirski list“, kterege so skovali nemško-nacijonalni dohtarji beljaški in celovski. Kjer se niso upali ž njim očitno na dan, so ga na skrivnem vtihotapili v hiše. Kdor se ni dal prepričati, da pride vsa sreča od liberalizma, temu so obljubovali „schichte“ in pijačo zastoj, ter so bili glasovi prav dober kup. Odvisnim volilcem, ki imajo zaslužek večinoma pri tovarni, se je grozilo, da se jim odtegne delo. „Ako ne pridež k volitvi in ne voliš na liberalno stran, ti v soboto ni treba več priti v fabriko“, to je bila parola, s katero so strahovali delavce in volilce, ki imajo vožnjo pri tovarni. Ker pa vkljub temu svoje zmage niso bili gotovi, so po gonjačih volilce, ki se niso hoteli precej udati, klicali od dela in jih gonili na volišče. Kdo bi se tedaj pri takem pritisku ne bil smejal, ko je predsednik volilne komisije župan Grum — ki je bil ob enem na čelu odboru liberalnih zaupnih mož — pred volitvijo z resnim obrazom volilce opominjal, naj vsak odda svoj glas po lastnem prepričanju, brez vsega ozira na lastni dobiček, kakor mu vest velevala in kakor je za občni blagor najbolj pripravno. Volitev sama se je vršila prav mirno in je bil v volilni sobi najlepši red. Tembolj živahno je pa bilo zunaj pred voliščem, kjer so nasprotniki s pomočjo še mlečnastih mladeničev skušali naše volilce pridobiti na svojo stran. Slovensko-katoliška stranka je tokrat sicer propadla, a častno. Upamo pa, da bodo v prihodnje tudi tisti volilci, ki so iz strahu pred nasprotniki ostali doma, spoznali važnost volitev in pri drugih volitvah neustrašeno stopili na

volišče, da vsaj enkrat tudi pri nas zmaga pravica in resnica. Slava volilcem Podklosterske občine, ki se niso zbal strahovanja in zasmehovanja ter so s svojim glasovanjem očitno pokazali, da tudi pri nas še ne trobi vse v velikonemški in liberalni rog.

Ostala poročila o prvotnih volitvah smo morali odložiti za prihodnjo številko, ker nam primanjkuje prostora.

Lendovšekova slavnost!

„Kdor svojih slavnih prednikov ne časti, njih vrli naslednik biti ne zasluži. Hvalimo torej, dragi prijatelji, sloveče može, rodoljube naše, ponavljaje njihov spomin.“ — Ravnaje se po teh besedah slavnega škofa A. M. Slomškega, postavili so koroški Slovenci svojemu pokojnemu zagovorniku, blagemu dobrotniku in iskrenemu rodoljubu Jožefu Lendovškemu v Dvoru nad Vrbo, kjer počivajo njega zemeljski ostanki, nagroben spomenik. Lep iz kamna izklesan križ, ovit s cveticami, se vzdiguje nad gomilo moža, ki se je za našo reč res žrtvoval, kterege bridko pogrešamo, moža, kterege bodo koroški Slovenci ohranili vedno v hvaležnem spominu. Spomenik je izdelal g. Čamernek v Ljubljani. Ima napis:

Josip Lendovšek,
c. kr. profesor;

* dne 17. sušča 1854.

† dne 20. kimovca 1895.

Jedna se Tebi je želja splohila,

V zemlji domači da truplo leži!

V hvaležni spomin koroški Slovenci.

Spomenik se je slovesno odkril dne 9. t. m. Ob enem smo obhajali obletnico Lendovškove smrti. Dan je bil krasen in zbralo se je lepo število posvetnih in duhovnih rodoljubov od raznih stranj, tudi iz drugih dežel; v posebno velikem številu pa so prihiteli vrli rojaki, Slovenci in Slovenke iz Zgornjega Roža, beljaške okolice itd. Izmed došlih gostov omenjamo le: preč. gg. Tomo Zupana in državnega poslanca Ant. Koblarja, ki sta zastopala glavno družbo sv. Cirila in Metoda. Družbo sv. Mohorja je zastopal preč. g. stolni škof Lambert Einspieler, Matico Slovensko g. dr. J. Sket, Slov. pisateljsko društvo g. prof. S. Rutar; katoliško-politično in gospodarsko društvo slovensko č. g. župnik Greg. Einspieler; dalje so bile zastopane Ciril-Metodove podružnice, in sicer: Rožek po g. J. Paulu; Beljak po g. M. Wuttiju; Celovec po g. V. Legatu; Kotmaraves po g. županu Prošekarju; Črna po g. Pr. Walterju; Velikovec po čast. g. Treiberju; Pliberk po g. Kandutu. Slovensko pevsko društvo „Korotan“ je zastopal g. Krajger.

Dvor je ob slavnosti oblekel slavnostno obleko; bil je lepo ozaljšan s cesarskimi, narodnimi in avstrijskimi zastavami. Ob lepo napravljenem slavaloku, na katerem sta se blestela napisa: „Vse za vero, dom in cesarja“, ter: „Slava udeležencem“, je došle goste s krepkimi in navdušenimi besedami pozdravil vrli kmetijski sin z Gozdanj, g. Vošpernik. Pevci so odgovorili s pesmijo „Od Urala do Triglava“.

Cerkvena slovesnost se je pričela z mrtvaškim opravilom, ktero je ob obilni asistenci vodil preč. g. Lambert Einspieler. Mnogo navzočih gg.

duhovnikov pa je darovalo sv. maše-zadušnice za dušni pokoj blagega pokojnika. V kratkem nagovoru je mestni kaplan č. g. J. Rozman razložil pomen slavnosti, in kazal, kako vro in vneto je pokojnik izpolnoval svoje dolžnosti do Boga in domovine. Petje je lepo oskrboval kvintet pevcev iz Ljubljane, pod vodstvom g. Štamecarja.

Po cerkvenem opravilu bi se imel vršiti poudružničen shod, pa c. k. okr. glavarstvo beljaško ga je prepovedalo, ker menda v Rožeci (!) razsaja — davica! Raznovrstne bolezni postajajo za nas koroške Slovence že pravi križ. Čudno je le to, da bolezen nastane samo tam, kjer hočemo zborovati Slovenci, dočim se nemške slavnosti in shodi nikjer ne prepovedujejo.

Opoldne je bil skupen obed v gostilni gospé Weinländerjeve na Malem Strmcu. Udeležilo se ga je 80 oseb. Vrt je bil lepo okinčan z zastavami, slavalokom z napisi: „Slava Slovincem!“; „Bratje bodimo složni, ker v slogi je moč!“; „Dobro došli!“ Na steni so visele podobe cesarja, cesarice in Lendovškova, okinčane z zelenjem in narodnimi trakovi. Lendovškovo sliko je zelo lepo in umetniško naslikal narodni slikar g. P. Markovič iz Rožeka, ki je sploh oskrbel s svojim pomočnikom vsa dekoracijska dela jako lepo. Podoba je prav dobro zadeta.

Obed se je vršil izredno živahno; za prijetno zabavo so skrbeli gg. pevci, ki so neumorno prepevali. V navdušenih napitnicah smo se spominjali blagega pokojnika, vzornega rodoljuba, kremenitega značaja. Izmed mnogih napitnic naj omenjamo le nektare. G. prof. T. Zupan je nazdravil koroškim Slovincem, g. Gr. Einspieler pa došlim gostom. G. posl. A. Koblar se je spominjal našega skupnega delovanja in boljše bodočnosti. G. prof. Simon Rutar se je spominjal pokojnika ter kazal na njegov kremenit značaj. G. dr. Brejc je napil navzoči vdovi Lendovškovi, g. V. Legat pa se je spominjal naše slovenske domovine. Kmet-skemu stanu, stebru slovenskega naroda, je nazdravil g. Rozman, g. Št. Bayer nas je pa navduševal za nadaljno krepko delovanje. V lepih besedah nas je bodril g. Podgorc k delovanju za napredek naroda na gospodarskem polju. Znamenit je bil nagovor gosp. Vošpernika, ki se je v iskrenih besedah zahvaljeval katoliško-političnemu društvu za njegovo delovanje. — Sledilo je še več drugih napitnic; vseh naštevati nam ne dovoljuje tesni prostor.

Došli so tudi sledeči brzojavni pozdravi:

Dunaj. K oslavi drahega svého přítele, které žal nemohu se zúčastniti, posílám nejsrdečnější bratrský pozdrav! Přejí slovinskému národu, by nenahrazená ztráta byla mu brzy nahrazena, aby Vaše zubožená slovinská větev obživla a se zazelenala a koroškim Slovincem vremena se zjasnila.

Gustav Eim, poslanec na říšské radě.

Slovensko: K svečanosti svojega dragoga prijatelja, ktere se žal ne morem udeležiti, pošiljam najsrdečnejši bratski pozdrav. Želim slovenskemu národu, naj bi se do zdaj nenadomestovana zguba hitro nadomestila, da bi Vaša usmiljenja vredna veja vnovič oživela in ozelenela ter koroškim Slovincem vremena se zjasnila. *Gustav Eim, drž. posl.*

Ljubljana. Po neodložljivih opravkih zadržan, udeležiti se današnje slavnosti, kličem zbranim rodoljubom „Na zdar“, blagopokojnemu Lendovškemu pa: „Večnaja pamjat“. *Zupan Hribar.*

Ljubljana. Zbranim čestilcem odličnega pisatelja pošilja najlepši pozdrav *Pisateljsko društvo.*

Podlistek.

Tine in Barigeljc.

V.

(Barigeljc na potu.)

Hencajte, sem si mislil, zakaj bi pa ti zmeraj doma tičal. Saj je Tine tudi šel po svetu pogledat. Časa imam tudi, ko zmeraj dež gre. No, pa nauči se človek tudi nekaj, če po svetu gre. Žena me je sicer svarila, da naj nikar ne grem, ker se po časopisih bere, kako razsajajo po slovenskem Koroškem strašne bolezni; pa obljubil sem jej, da se bom že varoval. Rekel sem jej celo, da bom železniškim voznikom dal za par glažkov vina, da bodo po „okuženih“ krajih bolj hitro vozili. Kako je vendar človek neumen, če ženskimi čenčam verjame. Komaj sem se pripeljal do Grabštanja, vstopili so v moj voz može iz „okuženih“ Pokrč. Ko sem jih vprašal, kaj je pri njih s kugo na gobcih in parkljih in so zapazili, da se od njih pomikam, so se mi na glas smejali. Mene je bilo strašno sram in na tihem sem se jezil, da sem verjel svoji ženi, ktero so menda ljudje pošteno „naplavšali“. V Celovcu pristopilo je v naš voz zopet nekaj ljudi iz „okužene“ vetrinjske okolice. Mislil sem si: Glej jo spako, kakor nalašč se zbirajo okrog mene sami „okuženi“ ljudje. Moja žena, ker je ženskega spola, bi bila začela trepetati, ali jaz kot mož in korenjak sem začel misliti, in mislil sem si: Ti može so „okuženi“ od slovenskega duha, ali zdravi so. Okuženost se jim je brala iz njih govora, zdravje pa iz njih rudečih obrazov.

Ker nisem hotel, da bi se mi zopet smejali, jih nisem dalje izpraševal, kaj je z „vetrinjsko davico“, ki je v zadnjem času prišla tako na glas, da se ž njo, kakor slišim, pečajo celo pri celovski sodniji. Začel sem prav po dohtarsko govoriti o tej bolezni. Ker sem pa trdil, da je ta bolezen v vratu, so se mi zopet smejali. Eden mi je celo rekel, da sem neumen, ko še tega ne vem, da davico dobi navadno otrok, ko mu silijo na dan prvi zobje ali pa, če se mu čreva vnamejo. Ker je to celovski harambaša rekel, mora že res biti. On bo zaradi te najnovejše iznajdbe gotovo za dohtarja promoviran ali imenovan. Tako so vsaj može trdili.

V Vrbi smo vsi izstopili. Može so šli na naznanjeni shod v Dvor. Jaz sem se jim pridružil, da bi zopet enkrat slišal kaj poučljivega. Komaj pa smo prišli v Dvor, povedali so nam, da je shod prepovedan, ker so našli tam daleč v Rožni dolini nekje — „oslovski kašelj“. Ta je lepa, sem si mislil; „stari“ obljubiti, da se bom skrbno varoval vseh „okuženih“, sedaj se pa podam v tako nevarnost! Potolažil pa sem se z mislijo: No, kaj pa je, če imajo osli kašelj, mi Slovenci smo včasih tudi tako kašljali, ali sedaj pa ne bomo več. Naj le tisti, ki so oslovski kašelj znašli, kašljejo sami.

Da bi se pa vendar izognil okuženih krajev, sem vprašal enega moža iz Kanalske, drugega iz Ziljske doline, kakšna bolezen zdaj pride na dnevni red. Rekla sta mi, da v Celovcu in v Beljaku, kakor govorijo, že razsaja tako imenovana „Gehirnerwajhung“.

Z vrliimi možmi Kanalčani in Ziljani sem

govoril tudi o volitvah. Rekli so zadnjo možato besedo: Mi smo bili zapeljani ali zdaj smo in ostanemo zvesti katoličani. Kogar nam odbor katoliško-političnega društva naznani, tega volijo Kanalčani in Ziljani. Tako je prav! Kakor ti može, tako misli tudi Barigeljc.

Nikar ne slači suknje, predno greš spat!

Neki oče je imel več sinov. Nadlegovali so ga vedno, da bi odstopil vsakemu svoj del premoženja. Obetali so mu, da ga preskrbé z vsem, karkoli bo hotel. Oče pa si je mislil modro: „Nikar ne slači suknje, predno greš spat.“ Nad njegovim oknom bilo je lastovičje gnezdo, iz kterege je pregnal lastovke hudoben vrabec. Ko so imeli vrabci mlade, vzel je oče gnezdo ter je utaknil v kletko. To je postavil s prva na odprto okno, potem pa v svojo sobo. Stara sta neutrudno in zvesto pitala svoje mladiče. Ko so pa znali vže sami jesti, vjel je kmet še stara dva ter ju zaprl v kletko. Mladiče pa je spustil po sobi ter jim natrosil zrnja, kar so ga hoteli; starima ni dal pa ničesar. Mladiči so se gostili in mastili, stara sta pa stradala; nikdo se ju ni spomnil. Drugega jutra vtaknil je kruha in sira mej kletkine žice (drat), da bi stara jedla; mladiče pa pustil brez jela. A kaj so napravili? — Planili so na kletko in pobrali starima ves živež, da, celo pikali in kljuvali so ju. Ob tej priliki dejal je oče sinovom: „Ali ste videli, kaj znajo vrabci? Morebiti bi znali tudi vi kaj takega. Zato pa ne slečem suknje, dokler ne pojdem spat.“ In obdržal je premoženje do smrti. Na svetu so dobri in slabi otroci, zatorej bodite previdni očetje! Previdnost je boljša nego lonec medu.

Ljubljana. Korotanskim bratom, slavečim slavnost v spomin prerano preminulega buditelja, kliče: „Na zdar!“
Ljubljanski Sokol.

Gradec. Naj slavljenca navdušenje vodi rodoljube koroške. Živeli!
Oče Hrašovec.

Prnjavor. Večna slava pokojnemu premarljivemu prvoboritelju! Mrtev je Josip ali neumrljiva so njegova dela. Živela podružnica!
Podborski.

Celje. Slava Lendovšekovu spominu! On bodi vzgled vsem Slovencem! Živeli častilci!
Dr. Hrašovec.

Slavnostnemu odboru je došlo tudi to-le pismo:

Šmarje. „Upal sem, da mi bode mogoče dné 9. t. m. udeležiti se, ko bode postavili mojemu kolegi na gimnaziji in univerzi, dragemu pokojnemu prijatelju Josipu Lendovšku nagrobni spomenik. Pa že danes vidim, da ne bo šlo! Tihega, značajnega in vstrajno delavnega pisatelja grob bil bi rad obiskal, pa pravkov preveč! Pozdravljam Vas in vse druge čestilce spomina na zasluženega moža. Bog in narod! Udani
dr. Fr. Jurtela.

Slavnost se je izvršila vseskozi v najlepšem redu in soglasju. Lepe ure so minule le prehitro in kmalu je prišel trenutek ločitve z lepega kraja in od prijatne družbe.

Ko se je zmračilo, švigale so rakete proti nebu in oznanjevale tudi daljši okolici našo slovesnost.

Slavili smo spomin vrlega moža, nepozabnega Lendovška. Milo njegovo podobo utisnili smo si še globlje v srce, obljubajoč, da ga hočemo posnemati v njegovem delovanju in da

„Pomnik postavimo mu tak,
Da slednji skuša biti mu enak.“

Dopisi prijateljev.

Pozor!

V Velikovu bode volitev dné 21. septembra ob 11. uri dopoldne v gostilni „Lessnag“ na glavnem trgu. Vsi naši volilni možje naj se zberejo v gostilni pri „Kolorosu“ ob 1/2 10. uri, kjer se jima predstavita naša kandidata.

V Celovcu se zberejo slovenski volilni možje v gostilni pri „zlatem studencu“ (Zum goldenen Brunnen).

V Beljaku je zbirališče naših mož restavracija Handler.

V Šmohoru se zberejo naši volilci v nedeljo dné 20. septembra zvečer ob 8. uri pri Alojzu Pickerju p. d. Hirsenuwitu. Pridite vsi!

Iz Beljaka. (Slovenskim volilnim možem beljaške okolice.) Slovenska stranka beljaškega volilnega okraja šteje blizu 30 glasov. To je lepo in častno število za občine, ki takorekoč ob meji nemški leže in ki imajo v svojih sredah še tudi dovolj hudih sovražnikov svojega versko-narodnega prepričanja. Če se je tudi že precej storilo v tem okraju, in so izvoljeni le trdni, zavedni in značajni katoliki in Slovenci, vendar ni upati še zdaj na konečno zmago tukaj v Beljaku. Zakaj ne? Zató ne, ker mi Slovenci volimo z nemškimi občinami beljaškega sodnijskega okraja in v Paternionu. V teh občinah ni dosti nemških konservativcev izvoljenih kot volilnih mož, ki bi z nami potegnili. Gospodje slovenski volilni možje! Ne smete žalovati preveč vsled tega. Bodite veseli in ostanite navdušeni za pošteno našo katoliško slovensko stvar, ker ste storili le svojo dolžnost — rečem svojo sveto dolžnost; sledili ste le svojemu srčenemu nagonu in klicu svojega višjega dušnega pastirja, mil. knezoškofa. Obžalujte le to, da so nas Nemci-liberalci k nemškim sodnijskim okrajem potegnili, namesto k slovenskim, da ne moremo zmagati ali le težko zmagamo. Živili slovenski volilni možje! Ne udajmo se!

Iz Kotmarevesi. (Nova maša. — Volitev.) Dnó 9. avgusta t. l. vršila se je pri nas velika slavnost. Pokanje topičev ter mogočne slovenske zastave so oznanjale, da se ta dan vrši tukaj nekaj posebnega. Daroval je svojo prvo sveto daritev naš domačin č. g. Šim. Kesnar p. d. Jarčev na Plešivcu. Kotmaraves se je ta dan oblekla v praznično, narodno obleko. Nebroj zastav v cesarskih, narodnih in koroških barvah je vihralo raz cerkveni zvonik, iz župnišča, okoli cerkve in raz svačnikov. Zadnje novo mašo je tú daroval dné 9. avgusta 1868 č. g. Anton Kesnar, župnik pri Dev. Mariji na Jezeru. Pri izbornej pridigi, ktero so imeli strije novomašnika, g. Anton Kesnar, znan kot spreten govornik, svetila se je marsikteremu resnemu možaku solza v očeh, ko so pridigar kazali poklic duhovnika, njegove dolžnosti, posebno v sedanjem času, in veliko odgovornost dušnih pastirjev. Gospodu novomašniku kličemo: Na mnogaja leta. — Pri volitvi volilnih mož je, kakor ste že omenili, zopet sijajno zmagala naša slovenska stranka, ter zopet pokazala našim nemškutarjem in njihovim kukavicam, da je in ostane Kotmaraves slovenska. Nasprotniki so vložili zoper volitev pritožbo, menda zaradi tega, ker smo Slovenci zmagali, češ, da je bil volilni zapisnik, razun nedelje, na domu sedanjega župana na ogled razogrnjen. Rekli so, da niso mogli priti gledat v zapisnik, ker k domu župana ni mogoče priti, ker nobenega pota ni! Zdaj je pač jasno, zakaj je slavno c. kr. okr. glavvarstvo naročilo županstvu, da mora vpisati enega volilca v imenik, ki je bil izpuščen. Šli so gledat volilni imenik k okr. glavvarstvu, namesto k županu.

Nasprotno pa okr. glavvarstvo enega naših volilnih mož ni hotelo vpisati, čeravno je župan naznanil, da je tudi ta izpuščen iz imenika, ter da se je v imenik vpisal. Le škoda, da se je nasprotnikom ta njih volilec tako nevhvaležnega skazal za njih obilen trud, da še ž njimi volit ni šel. Svetujemo pa našim nemškutarjem*), da si do bodočih volitev napravijo vsak en letalni stroj, ali pa kak balon, ker so se taki stroji v novejšem času jako izboljšali, da se bodo mogli podati o času volitev na „daljno pot“ k županu, pogledat v volilni imenik, če ni kteri izmed njih zvestih izpuščen.

Iz Podkloštra. (Nesreča.) V soboto dné 5. septembra se je zgodila v šoli velika nesreča. Telovadno orodje, po katerem otroci plezajo, je bilo tam, kjer je drog v zemljo vsajen, strohnelo in je padlo na 10-letno deklico Marijo Čurvald, ter jo ubilo, da je na mestu umrla. Zdrobilo je ubogi deklici 9 reber in popolnoma raztrgalo pljuča in jetra. Ali in kdo je to strašne nesreče kriv, bo dognalo sodišče, ki zdaj to stvar preiskuje. O izidu in razsodbi v tej zadevi poročamo ob svojem času.

Iz Lipice. (Velika nesreča.) Ni tega dolgo, da je neki dopisovalec iz Lipice poročal, kako je štrbunknil neki delavec iz novega visokega mosta v narastlo kalno Dravo, pa je bil še srečno rešen ubogi Mojzes, in si je svoje pobita rebra že dokaj poravnal. Vse žalostneje pa se je godilo z mladim grajskim vrtnarjem, ki se je v Dravi ponesrečil. Muhasta Drava si je izbrala svojo žrtvo ravno ob času, v katerem se je v Pliberku jesenski sejm vršil, tako imenovana staroznana „ciganija“. Po stari navadi jih že na večer pred slavno ciganijo, to je v nedeljo večer, pride na grofov travnik mnogo in mnogo raznih ljudi, po večem dobrovoljevcem in igralcev, navadno tudi nekoliko celovških ne-devic. V nemškem in hrvatskem jeziku bi vedel tem ponočnim vešam ime dati, v slovenskem pa ne. Ne vem, ali so bili tudi vrtnar Franc Srebre, Ruški podučitelj in drugi pri ponočnej ciganiji, to pa vem, da so se pripeljali še le ob dveh po polnoči do Dravskega broda. Imeli so ga, kakor se govori, vsi pod klobukom, posebno mladi, še le 19 let stari vrtnar Srebre. Na njih klic privesla postrežljivi brodnik Leni hitro na onkraj, pa predenj ladija do kraja priplava, požene se vrtnar proti dohajoci ladiji, in treši ob zaporo pri ladiji. Njegov klobuk, katerega zdaj g. Cipuš hrani, prileti na ladijo, nesrečni mladenič pa smukne pod ladijo. Gospa Drava zašumi in dalj in dalj podi penete valove, mladenec pa izgine v nji brez sledu, in utonjenca do zdaj, ko to pišem, še niso našli. Brodnik sicer hitro posveti za njim, pa ni ga več videti. Bil je sicer pijanček po navadi sedanjih mladih ljudij, pa drugače prijazen in vesel mladenič. Ko prosimo, da bi Bog milostljiv bil njegovi duši, se pa tudi živo spominjamo besedi Zveličarjevih: „Bodite pripravljeni, ker ob uri, ko se vam ne zdi, bo Sin človekov prišel.“

Politični pregled.

Avstro-Ogerska. Državni zbor se snide dné 1. oktobra. Pogodbe z Ogersko pa bržkone ne spravi več pod streho, k večjemu še proračun. — Na deželnozborske volitve se živahno pripravljajo po raznih kronovinah. Na Nižjem Avstrijskem so se združile vse protiliberalne stranke proti liberalcem, ki gotovo propadejo. Liberalci bridko tožijo, da je Lueger že „vsemogočen“, ker jih pokadi tudi iz deželne zbornice, kakor jih je prej pognal iz dunajskega mestnega zbora. — Cesar se je mudil zadnji teden pri velikih vojaških vajah v Galiciji. — Protiframazonski shod, ki se vrši koncem tega meseca v Tridentu, bode zelo važen. Želimo mu najboljšega uspeha, da krepko brani cerkev in državo proti hudim nasprotnikom framazonom! — Katoliški shod v Solnogradu, ki se je prav dobro obnesel, je zmešal šreno liberalcem, nacionalcem in socijalnim demokratom, ki po svojih listih kar vprek udrihajo po shodu. To je najboljši dokaz, da je shod bil na svojem mestu. — Že pred tednom se je sešel ogerski državni zbor. Minister Lukacz je poslanecem naznanil, da je carinska in trgovinska pogodba z avstrijsko vlado dogovorjena, da Ogrji po novi pogodbi profitirajo na leto 4 milijone in bodo imeli avstro-ogersko banko takorekoč v svojih rokah. Kakor vse kaže, bode nova pogodba za našo državno polovico zopet tako krivična, kakor do zdaj, ker so naši ministri proti Madjarom vse premehki.

Druge države. V Belemgradu so prišli na sled zaroti, naperjeni proti kralju. Zamotanih je v njo več višjih uradnikov in častnikov. Bajé hočejo odstaviti kralja Aleksandra in poklicati nazaj Milana. — Ruski car je dné 5. t. m. obiskal nemškega cesarja v Vratislavi, kjer so se vršile velike vojaške vaje. Sprejem je bil zelo sijajen in veličasten. Car in carica sta od tu odpotovala v Kodanj. — Generalni gouverneur v Varšavi, grof Šu-

valov, ki bojdja postane naslednik Lobanova, je pred tednom nevarno zbolel; zadela ga je kap. Te dni se mu je zdravje nekoliko zboljšalo. Šuvalov je prijatelj Avstrije. — Na Kreti je zopet mir. Krščanski Krečani so zadovoljni s svobodščinami, ktere jim je dal sultan, ne pa mohamedanci. Od teh jih mnogo hoče Kreto zapustiti.

Novičar.

Na Koroškem. Shod avstrijskih ognjegasccev v Celovcu je dal Celovčanom vnovič priložnost, da pokažejo svoje pravo mišljenje. Slavnost se je vršila v velikonemškem duhu, dasi so prišli ognjegasci tudi iz slovanskih krajev. „Frankfurtaric“ je kar mrgolelo, bolj redke so bile avstrijske in cesarske zastave. Slavnostni govornik Dobernik je udarjal kajpak tudi na nemško struno in proslavljal Celovec kot čisto nemško mesto. Kdo se ne smeje? — V Beljaku je bil dné 8. sept. občni zbor „Südmark“-e. Udrihali so po Slovencih, da je bilo joj, tožili čez „zatiranje“ nemštva, v ostalem pa peli in pili. Poseben trn v peti jim je naša Mohorjeva družba, s ktero so se največ pečali. Druge nesreče ni bilo. — „Cecilijansko društvo“ za našo škofijo je imelo dné 9. t. m. občni zbor v Volšberzi. — Katoliško društvo rokodelskih pomočnikov v Celovcu je praznovalo dné 13. sept. 41 letnico svojega obstanka. — Na Otoku so drzni uzmoviči dné 9. sept. vnovič razbili nabiralnike v cerkvi. Škoda je precejšna; gotovine niso veliko dobili.

Na Kranjskem. V Škofji Loki se je nastanil akad. slikar g. Iv. Grohar. — Nemški red name-rava v Ljubljani pri Križankah ustanoviti semenišče za dijake, ki hočejo vstopiti kot duhovniki v nemški red. — Trtno uš so zasledili na Obrhu v črnomeljskem okraju. — V smrt na vešalih so obsodili pri ljubljanskem porotnem sodišču 26 letnega hlapca J. Kristana iz Hotavelj, ker je ustrelil svojega gospodarja. — Svoj lastni dom so si postavili in ga slovesno otvorili dné 30. avg. ognjegasci v Radovljici. — Spominska plošča na čast kanoniku L. Jeranu se je odkrila v njegovi rojstni hiši v Javorjah nad Škofjo Loko dné 14. sept. — Lahek potres so čutili dné 9. t. m. opoldne v Ljubljani. — Č. g. župnik Aljaž postavi na Kredarici pod Triglavom (2500 m. visoko) kapelico Lurške Matere Božje. — Za stolnega kanonika v Ljubljani je imenovan preč. g. vikar in deželni poslanec Andrej Kalan. Čestitamo! — Orglarska šola v Ljubljani se odpre dné 18. sept.

Na Štajerskem. Sedaj se vršijo prvotne volitve. V slovenskih krajih je izid za slovensko stranko prav ugoden. Kot kandidatje so oglašeni gg. dr. J. Srnec, dr. J. Dečko, Fr. Robič, Mih. Lendovšek, dr. Fr. Jurtela, J. Žičkar, dr. Fr. Rosina, Iv. Vošnjak. — Zastrupiti je hotel v Gornjemgradu J. Četvežnik oni mesec svojo ženo, njeno sestro, starejšega sina, dva triletna in enega petletnega otroka z mišnico, ktero je djal v kavo. Na srečo so še o pravem času zapazili strup, in ker so hitro rabili zdravila, ni nobeden umrl. — Mil. knezoškof so v zadnjem škofijskem uradnem listu vernikom ostro prepovedali branje in razširjanje pogubljivih knjižic: „Grešnikov prijatelj. Natisnila tiskarna Pajevića v Novem Sadu“, in pa „Kristus in socijalna demokracija. Ponatis iz »Delavca«. Spisal R. Kalver.“

Na Primorskem. Sijajno je zmagala slovenska stranka pri občinskih volitvah v Jelšanah. Nasprotniki so delali z vso kruto laško silo, a dobili le neznatno manjšino glasov. — Novo hrvatsko gimnazijo dobijo v Zadru. — Ministerski predsednik grof Badeni se je mudil dné 8. in 9. t. m. na Goriškem, kamor je prišel preko Trbiža. Laška klika je hotela Badeniju deželo pokazati le v „laški luči“, a ni se jej posrečilo. Slovesnega vsprejema so se udeležili tudi slovenski poslanci in duhovščina. — V Trstu začne dné 9. okt. izhajati šaljivi list „Brivec“. — Na Malo Gospojnico je bil v Trstu slovesno vmeščen novi tržaški škof msgr. Andr. Šterk. Lepe slovesnosti se je udeležilo veliko duhovnikov, zastopniki uradov in mnogo vernikov.

Po drugih deželah. Pri Ostrogonu se je več oseb hotelo prepeljati čez Donavo. Valovi so odnesli vse, z vozom in konji. Število utopljenecv ni znano. — V Islandiji je bil močen potres, ki je razdjal mnogoštevilne naselbine z dvema cerkvama. — Dunajski pešpolk št. 4. je zelo slovesno obhajal dvestoletnico svojega obstanka. — Na slavno božjo pot Lurd na Francoskem se je podalo dné 31. avgusta okoli 500 avstrijskih romarjev. S Koroškega je šel tja č. g. župnik Wedenik iz Otmanj z nekterimi drugimi osebami.

Z ozirom na poziv v „Miru“ št. 15. so za nagrobni spomenik pokojnega gospoda profesorja Josipa Lendovška darovali:

Miha Pesjak v Kamnigoric 1 gld., učiteljica mestnih ljudskih šol gsdč. Marija Marout v Ljubljani 5 gld., jur. Davorin Zwitter v Gradcu 2 gld. Skupaj 8 gld.

*) Kukavice imajo tako uže od narave peruti.

Zahvala.

Podpisani odbor šteje si v prijetno dolžnost, da se iskreno zahvaljuje vsem, ki so kaj donesli za Lendovškov nagrobni spomenik in vsem, ki so se udeležili slavnosti dne 9. t. m. — Posebej se zahvaljujemo mil. g. stol. školastika Lamb. Einspielerja, ki je vodil duhovna opravila, č. gg. župnika Fritza in Gabrona ter g. slikarja P. Markovića za obilni trud, ki so ga imeli s pripravami, g. Vošpernika za srčni sprejem, gospo Weinländerjevo za dobro postrežbo, in vse drage goste od blizu in daleč zlasti preč. gg. prof. T. Zupana in posl. A. Koblarja. Slava Lendovškemu spominu!

Slavnostni odbor.

— Podružnica sv. Cirila in Metoda za Opače in okolico bo dne 27. kimovca ob 3. uri popoldne obhajala svoj letni shod po navadnem vsporodu v gostilni „pri Jakopiču“ v Opačah, kamor so lepo povabljeni vsi podružnični člani in prijatelji.

Odbor.

Loterijske srečke od 12. septembra.

Trst 44 66 29 88 3

Linc 83 79 72 27 41

Tržne cene v Celovcu

dne 10. septembra.

Ime blaga	na birne		na hektolitre	
	gld.	kr.	gld.	kr.
pšenica	4	65	5	81
rž	3	72	4	65
ječmen	3	20	4	—
oves	2	15	2	68
hejda	4	8	5	10
turšica (sirk)	3	40	4	25
pšeno (kaša)	7	80	9	75
fižol	—	—	—	—
repica (krompir)	—	90	1	46
deteljno seme	—	—	—	—
grah	—	—	—	—

Sladko seno je po 2 gld. 15 kr. do 2 gld. 60 kr. klslo 1 gld. 50 kr. do 1 gld. 90 kr., slama po 1 gld. 40 kr. do 1 gld. 50 kr. meterski cent (100 kil). Frišen speh je po 72 do — kr. kila, maslo in puter po 1 gld. do 1 gld. 10 kr. — Pitane vole plačujejo mesarji po — do — gld.

Naznanila.

Akviziterje

za požarno in življensko zavarovanje proti stalni plači in upravnini sprejema pri nas dobro znana in razširjena zavarovalnica. Ponudbe naj se pošiljajo na upravništvo našega lista pod naslovom: „Akviziter“.

Kmetijsko posestvo je na prodaj

v Tinjski fari na Brankovcu nad Strasshofom, 10 minut od državne ceste. Pohištvo je čisto novo, prostorno in trdno zidano; hiša ima jedno nadstropje s 5 izbami, 3 kleti in kuhinje z 2 štedilnimi peči. Ima 19 birjev posetve, za domačo potrebo dovolj travnika, gozda in paše. Lep in velik solnčni sadni vrt z obilnim žlahtnim sadjem. Več pov. posestnik Jakob na Brankovcu, pošta Tinje (Tainach) na Koroškem.

Prodá se posestvo,

ki ima 113 johov svetá, njive in planino, vse vkupaj. Izpase se po leti lahko do 20 komadov goveje živine, ktera se tudi po zimi dá izrediti brez težave. Izplačati je takoj le 2000 gld. v gotovini; ostalo se lahko pusti na hiši vključeno proti primernim obrestim. Posestvo leži v solnčnem kraju in ima lesa vedno dovolj za domačo porabo. Kdor želi to posestvo kupiti, naj se koj oglasi pri posestniku Francu Pasterku p. d. Golob v Koprivni, pošta Črna na Koroškem.

Ozira vreden zaslužek

posebne vrste in dolgotrajnosti ponudi se v vsakej fari razumljivim, krepostnim in spoštovanim osebam. Pismena vprašanja pod „9132“, Gradec, poste restante.

Nedavno odlikovano na higijenski razstavi v Londonu s prvim darilom, z zlato kolajno.

Med vsemi do sedaj naznanjenimi sredstvi proti skrnini, trganju po udih, čutniški bolezni v zobeh in glavobolu se od prvih zdravniških veljakov kot najboljši pripomoček priporoča

„MIRAKULIN“

ki gotovo pomaga in je najboljšo zdravilo proti tem boleznim. Cena jedni steklenici je 1 gld., po pošti poštne prosto 1 gld. 20 kr. — Dobiva se v lekarni

Löwenapotheke,

Baruch Gyula, Miskolcz št. 188 na Ogerskem.

Vaše blagorodje! Pošljite mi takoj dve steklenici Vašega izvrstnega zdravila, kterega ne morem pogrešati. Spoštovanjem Chazet N. Budimpešta, 24. maja 1896.

Ker se mi je Vaš „Mirakulin“ dobro prišel, pošljite mi takoj dve steklenici. Spoštovanjem Fani Tuč v Geviču, 8. junija 1896.

Pošljite mi še eno steklenico „Mirakulina“, ker mi pomaga za protin v nogah. Ter. Jahoda v Pragi, 16. jun. 1896.

Prístno le z zgornjo znamko.

➔ Za porabo sadja. Za pridelovanje vina. ➔

Stiskalnice za sadni mošt za grozdno vino

s stalno delujočim dvojnimi tiskalom in uravnavo stiskanja „Herkules“. Jamčimo za najvišjo zmogljivost, do 20 odstotkov višjo, kakor pri vseh drugih stiskalnicah.

Sadni in grozdni mlini.

Popolne naprave za pridelovanje mošta, stalne in za prevažanje. Stiskalnice in mlini za pridelovanje sadnih sokov. Sušilnice za sadje in zelenjad, lupile in rezalnice, najnovejše samodejne patent-brizgalnice za grozdje in rastline „Syphonia“, izdelujejo in prodajajo z garancijo kot posebnost v najnovejši, najbolj izvrstni in priznani najbolj sestavi

PH. MAYFARTH & Comp.

c. kr. izključlj. privilegirana

tovarna poljedelskih strojev, livarna in plavž na par.

Dunaj, II. Taborstrasse št. 76.

Obdarovani z nad 390 zlatimi, srebrnimi in bronastimi kolajnami.

Obširni ceniki in mnoga priznanja pisma se delijo zastoj. — Zastopniki in prekupci strojev se iščejo.

Velika zaloga

kovanih železnih cevij za vodovode

po tovarniških cenah pri

Konradu Proschu v Celovcu,

tovarna za kmetijske stroje.

Služba organista

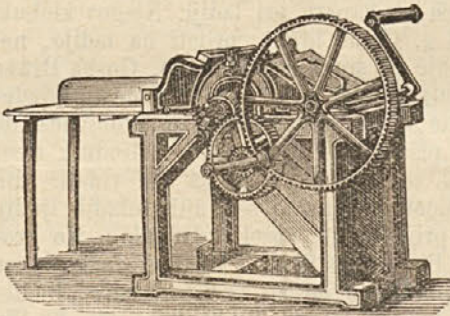
v Gospi Sveti na Koroškem se oddá do 15. novembra t. l. Dohodki: 300 gld., prosto stanovanje, vrtil in drugi dohodki. Prosilec mora, zraven krščanskega zadržanja, dobro izurjen biti v petju in orgljanju.

Cerkveno predstojništvo Gospa Sveta (Maria Saal).

Val. Wigele, prej Jožef Erlach

v Korpičah pri Beljaku, pošta Rekarja ves

priporoča svoje dobre:

rezalnice za

krmo,

mlatilnice,

žrmlje,

stiskalnice

za zobe pri

žagah,

vse železne

dele za

vodne žage,

stiskalnice za olje in sadje itd.

Tudi popravlja vse stroje točno in po najnižjih cenah.

Na prodaj je

Wegmeisterova kajža na Ruštatu blizu Velikoveca. Ima lep sadni vrt okoli hiše, vrt za zelenjavo, štiri lepe sobe, kuhinjo in podstrežje. Vse v dobrem stanu. Nese na leto 70—80 gld. dobička. Za kakega rokodelca bi bila najbolj pripravna, ker je blizu ceste in se lahko jedna krava preživi. Več se izve pri g. Francu Tratniku, gostilničarju pri „Elefantu“ v Celovcu, kolodvorske ulice hiš. št. 25. ali pa pri Mentaju v Vovbrah.

Kathreiner
KATHREINERJEVA SLADNA KAVA
je kot
primes k bobovi kavi
edno zdrava
kavina pijača.

Dobi se povsod, pol kile za 25 kr.

Svarilo! Zaradi ničvrednih ponarejenih izdelkov je treba paziti na izvirne zavoje z imenom

Kathreiner

Važno

za čevljarje, sedlarje, jermenarje in šivilje: najboljšo in najcenejšo šivalno stroje vsake vrste, posamezne dele teh strojev in igle vsake vrste kakor tudi železne blagajnice, varne proti ognju in tatovom, prodaja podpisani in stroje tudi po ceni popravlja v svoji delavnici. Tovarniške cene.

Matija Planko

v Celovcu, Burggasse št. 12.

Tudi priporoča

najnovejša

pnevmatična kolesa

(bicikeljne)

v raznih velikostih in po

najnižjih cenah.

Jakob Petschounik,

usnjarski trgovec

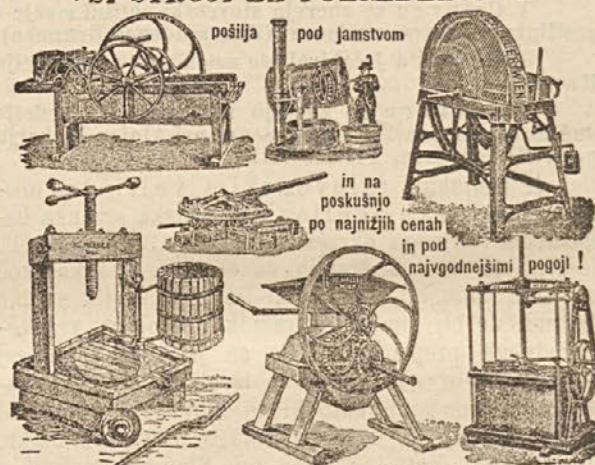
v Celovcu, na novem trgu št. 4

zraven gostilne „pri Kleeblatt-u“

priporoča svojo veliko zalogo vsakovrstnega najboljšega usnja, kakor tudi pravo rusko irhovino po najnižji ceni. — Prodaja tudi vsakovrstno čevljarstvo orodje. — Izdeluje in prodaja najizvrstnejšo mast in lak za usnje. — Kupuje vsakovrstne živinske kože za stroj po najvišji ceni.

Slavno občinstvo ujudno vabi na vsakojaki poskus, da se prepriča o kakovosti robe.

VSI STROJI ZA POLJEDELSTVO!

Lito železo, surovo ali prirejeno, za vsakovrstne stroje. Bagalo ilustrovani 192 strani obsežni ceniki v slovenskem in nemškem jeziku na zahtevanje takoj zastoj.

IG. HELLER, DUNAJ

PRATERSTRASSE 22 49.

Preprodajalci se iščejo.

Franc Koritnik,

krojač

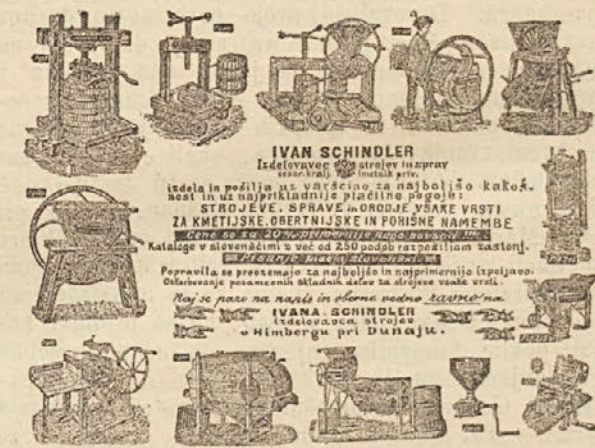
v Celovcu, Novi trg št. 9.

priporoča se p. t. občinstvu za izdelovanje gosposke obleke in uniform vsake vrste po najnovejšem kroju, dobro narejeno po nizki ceni.

Potrudi se bom vselej, da vstrežem svojim naročnikom.

Spoštovanjem

Franc Koritnik.

IVAN SCHINDLER

Izdelovanje strojev in naprav

vsakovrstnih in

izdeli in pošilja po vsej svetlini za najboljšo kakovost.

Neod in ne na prikladih in plačline obogoj.

STROJEVE, SPRAVE, MORNODJE VSAKE VRSTE

ZA KMETIJSKE, OBRTNIJSKE IN POHISNE NAMEMBE

Kataloge v slovenskem in nemškem jeziku na zahtevanje takoj zastoj.

Popravila se prejemajo za najboljšo in najprimernejšo izpolnjo.

Odelovanje posameznih skladnih delov za stroje vande vreti.

Kaj se paze na navedi in obsegu vedno kakovostno.

IVANA SCHINDLER

izdelovalec strojev

in Himbergu pri Dunaju.

KONJAK,

prežgan iz vina lastnega pridelka, priznan kot najboljšo, čudovito učinkujoče in bolečine olajšujoče sredstvo proti protinu, trganju po udih in skrnini. Steklenica velja 1 gld. 20 kr.

Stari konjak, izvrstno izdelano za želodčne bolezni in proti onemoglosti; steklenica 1 gld. 50 kr.

Razpošilja se po pošti. Kdor vzame štiri steklenice, pošljejo se mu franko.

Benedikt Hertl, vlastelin grajščine Golč pri Konjicah (Gonobiz) na Štajerskem.